

[Jørgen Estrup]

Og så vil jeg gerne føje til: Nu siger man så flot, at man kan dokumentere, at statskassen ikke kommer i klemme, ikke kommer til at yde en krone. Fint! Lad det stå sin prøve. Det siger sagkundskaben ikke er rigtigt, men det synes jeg vi kan lade komme an på en prøve. Men der er jo ikke nogen tvivl om, at markedet allerede har indstillet sig på det her, og det vil sige, at der er nogle, som man påvirker. Der er nogle på markedet, hvis formueforhold bliver påvirket af, at man laver et indgreb som dette her. Så det kan godt være, at vi kan sætte spørgsmålstegn ved statskassen – jeg er nu ikke i tvivl om, at statskassen vil komme til at betale, hvis det her overhovedet skal give nogen virkning – men der er ingen tvivl om, at de, der allerede er obligationsejere i dag, får et tab, og det er så det, partierne siger ikke gør noget.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg fik ingen svar på, hvorfor Det Radikale Venstre gerne vil være med til, at den almenyttige sektor kan omlægge for 10 mia. kr. med 700 mio. kr. i statsstøtte, og hvorfor man så ikke vil være med til at gøre det her, som ikke koster skatteyderne én krone. Det fik jeg ingen svar på fra hr. Jørgen Estrup. Det er en urimelig forskelsbehandling af nogle mennesker, som slet ikke har fortjent den forskelsbehandling. Det er fuldstændig taget ud af luften, fordi man nu i Det Radikale Venstre ønsker at fremme den almenyttige sektor i al almindelighed.

Så bliver hr. Jørgen Estrup ved med at tale om en tvangssituation, og at der ikke skulle være tale om en tvangssituation for de mennesker, der bliver berørt af dette forslag. Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Jørgen Estrup.

Hvis vi nu tager et konkret eksempel: en boligejer, der sidder i sit lille hus og skal sælge det, eller en boligejer, der sidder i sit hus og ikke kan betale de månedlige ydelser og derfor ønsker at løbetidsforlænge lånet, så det måske i stedet for bliver et 10-årigt lån, der er tilbage, eller et 30-årigt lån, eller hvad ved jeg, som mængder af mennesker gør i de her måneder. Der er måske 800.000 kr. i boligen i kreditforrentningslån, som viser sig at være inkonvertible, hvilket man aldrig har tænkt over før at de var, eller ikke har fået at vide, da man købte huset. Det er en meget normal situation.

800.000 kr. har man i restgæld, og de er inkonvertible. Så slår man op i tabellerne, og så får man at vide, at dem kan man indfri til kurs 175 eller 185 eller sådan noget. Det vil sige, at i stedet for at have 800.000 i gæld, så har man nu lige pludselig 1,5 eller 1,6 mio. kr. i gæld i et hus, der højst er en million kroner værd. Og hvad gør man så? Er det ikke en tvangssituation, denne familie står i? De har ikke en kina-mands chance for at komme ud af det, medmindre de får en eller anden mulighed for selv at hjælpe sig ud af det, og det er bare det, vi giver dem.

Derfor vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Estrup, når han nu står her og bliver enig med sig selv om, at der er store grupper, der ikke bliver hjulpet: Ja, det er korrekt. Der er store grupper, der ikke bliver hjulpet, men der er også en meget stor gruppe, der bliver hjulpet, og det er lige netop den, som beslutningsforslaget tager udgangspunkt i. Det er ikke, fordi vi vil hjælpe hele Danmarks befolkning på én gang, for det kan man ikke, specielt ikke når det ikke må koste noget. Men hele den gruppe, der er ramt af de enorme kurser og overkurser, bliver hjulpet af dette forslag, og det vil kunne mærkes, og det kan hr. Jørgen Estrup ikke komme uden om.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Jørgen Estrup konkluderede, at det er obligationsejerne, der får tab. Det skal jeg bekræfte. Det er rigtigt. Det er fuldstændig aldeles og præcis på samme måde, det er gået de fleste obligationsejere i forbindelse med låne-omlægningen, når de har fået indfriet deres obligationer og skal ud og investere i andre papirer. Det er nøjagtig det samme, der er ingen som helst forskel, og det synes vi er helt rimeligt og helt fair.

Vi synes ikke, det er rimeligt og fair, at der er en lille gruppe, der har kunnet lukrere på nogle overkurser, som ikke svarede til virkeligheden. Og når der her kun er tale om realkreditlån og realkreditlignende lån, så er det, fordi det er de lån, man har tilladt omlagt i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg konstaterer med glæde og interesse, at